

Az abortusz

A Hetednapi Adventista Egyház Állásfoglalása Irányelvek

Sok korábbi társadalom nézett szembe az abortusz* erkölcsi kérdéseivel. Ez a konfliktus korunk számos keresztény is hatással van, aki felelősséget ölt a szexualitás előtti emberi élet védelméért, ugyanakkor meg akarja őrizni a nő személyes szabadságát is. Késztelen, hogy szakság van irányelvekre, ha az egyház a Szent-rátst kávetve, erkölcsi átmatatást ad, miközben tiszteli a lelkiismereti szabadságot. Az adventisták úgy akarnak viszonyulni ehhez a kérdéshöz, hogy kifejezzék az Istenben, mint Teremtőben, mindenk fenntartásában való hitüket, a keresztényi felelősség és szabadság megtartása mellett. Bár van véleménynyilvánítás az adventisták között is az abortusz kapcsolatban, a kávetkezőkben megkérjük, hogy nehány irányelvet adjunk. Az irányelvek bibliai alapelvekre épülnek, ezt a dokumentum végén bemutatjuk.**

Már a szexualitás előtti emberi élet is Isten csodás ajándéka. Isten eszményképe az emberi lényről megerősíti az élet szentségét Isten képében, és megkérve a szexualitás előtti élet tiszteletét. Az életéről szilárd dőntés bukkott világ kontextusában kell meghozni. Az abortusz sohasem jár kis erkölcsi kávetkezménnyel. A szexualitás előtti életet nem szabad gondolkodás nélkül elpusztítani. Abortuszt végezni csak a legnyomósabb indok esetén szabad.

Az abortusz az egyik tragikus dilemmája az emberi bukásnak. Az egyháznak járadulat segétséget kell felajánlania azok részére, akiknek személyesen kell szembenéznük az abortusszal kapcsolatos döntéssel. Eltűlő magatartás nem illik azokhoz, akik elfogadták az evangéliumot. A keresztények arra h-vattak el, hogy szerető, gondoskodó hitközösség legyenek, akik segé-tenek a bajban levőknek, miközben figyelembe veszik a lehetőségeket.

Az egyháznak, mint támogató közösségnek, gyakorlatilag és kázzelfogható módon kell kifejeznie elkötelezettségét az élet tisztelete mellett. A kávetkező módon tegye ezt.

Erős-tse meg a családi kapcsolatokat;

mindkét nemet nevelje a nemiséget illetően a keresztényi alapelvekre;

hangsúlyozza mind a feleség, mind a férj felelősségét a családtervezésben;

szilárd-tsa fel mindkétőket, hogy vállalkítsanak a felelősséget a keresztényi alapelvekkel ásszeegyeztethetetlen viselkedésük kávetkezményeiért;

teremtsen bizalmi légkört az abortusszal kapcsolatos megbeszélésre;

ajánljon fel segétséget és támogatást azoknak a nőknek, akik úgy éntenek, hogy kihordják a válsággal fenyegető terhességét;

bátor-tsa és segé-tse az apákat, hogy felelősen vegyék ki részüket gyermekeik felnevelésében.

Á

Az egyház szintén kátelezze el magát, hogy kázreműködik a szerencsétlen szociális, gazdasági és lelki tányező csökkéntésében, amik az abortuszhoz adódnak, és tárrodják azokkal, akik szenvednek a személyes döntések kávetkeztében.

Az egyház nem az egyének lelkiismerete; bár erkölcsi irányelveket kell adnia. Az egyház nem fogadja el az abortuszt, mint szexualitásszabályozást, vagy a nemek kiválasztásának eszközt, vagy ha kányelmi szempontból tártónik. Lehetnek helyzetek, amikor a nők kivételes körülményekkel néznek szembe, ami komoly erkölcsi dilemmát jelent, mielőldül a terhes anya életveszélyes állapota, egészségnének komoly kockázata, komoly vele szexualitási rendellenességi diagnózis, és nemi erőszak vagy erőfőrtőzés miatti terhesség. A vőgső döntést a terhesség megszakítás terhes anyának kell meghoznia, miután kielőgtően konzultáltak vele. Alapos információval, bibliai alapelvekkel és a

Szentlelkünk vezetésevel kell segíteni a döntéshozatalban. Ezenkívül, ezeket a döntéseket egyszemélyes kapcsolatokban a legjobb meghozni.

A keresztyének elismerik, hogy elsősorban az elsőként Istennek tartoznak elszámolási kötelezettséggel. Egyensúlyt keresnek a személyes szabadság gyakorlása és a hitkövetés felől való elszámolás, valamint a nagyobb társadalomnak és a társadalmi társaknak való megfelelés között. Döntéseiket inkább Isten társaként, mint a társadalom normái szerint. Ezért minden sándorlatot, ami arra akarja kényszeríteni a nőket, hogy terhesgátlókat tartassanak vagy megszakítsák, vissza kell utasítani, mint a személyes szabadság megsértését.

Az egyházi intézmények (kórházak) számára iránymutatást kell biztosítani, hogy saját szabályait ennek az állásfoglalásnak az alapján alakítsák ki. Azoknak, akiknek vallási vagy erkölcsi kifogásuk van az abortusszal szemben, nem szabad kösszük részt venniük az abortusz végrehajtásában.

A gyülekezeti tagokat arra kell bátorítani, hogy az abortusszal kapcsolatos erkölcsi felelősség megállapításakor a Szent-rés tanításának fényében járjanak el.

Â Az Aóltről szála keresztyáni tanítás alapelvei Bevezetés

ÂAz pedig az írásként, hogy megismerjenek tőged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust (17:3)

Krisztusban van az írásként A-gőre; mivel az emberi Alet mőland, az emberek nehéz kördökkel állnak szembe az Alet és halál dolgában. A következő alapelvek az egész személyre (a testre, lélekre, szellemre) utalnak, mint egy oszthatatlan egységre (1Mó3 2:7; 1Thessz 5:23). Az Alet Aörtökös ajánldánk Istentől

Â

Isten a teljes Alet forrása, Ő az Aletad, és Aletánk fenntartója (ApCsel 17:25-28; Jób 33:4; 1Mó3 1:30, 2:7; Zsol Jn 1:3-4).

Az emberi Aletnek egyedülálló Aörtökös van, mert báj elbukott, Isten köpőre lett teremtve (1Mó3 1:27; Róm 3:23; 1Jn 3:2; Jn 1:29; 1Pt 1:18,19).

Isten nem az emberi teljes-tmőny vagy hozzájárulás alapján Aörtökös az emberi Aletet, hanem azért, mert Isten teremtményei és megváltás szeretetének tárgyai vagyunk (Róm 5:6-8; Ef 2:2-6; 1Tim 1:15; Tit 3:4-5; Mt 5:43-44; Jn 1:3, 10:10).

Â Az Alet válasszuk Isten ajánldánkára

Â

Az Alet Aörtökös, báj az emberi Alet nem az egyetlen vagy vőgső Aörtökös. Az Isten dicsősgőre való írfeláldozás elsőséget Aólvez magával az Alettel szemben (Jel 12:11; 1Kor 13).

Isten felszála-t az emberi Alet vődelmőre, és számon kőri az emberiségen annak pusztítását (2Mó3 20:13; Jel 2Mó3 23:7; 5Mó3 24:16; Pálld 6:16-17; Jer 7:3-34; Mik 6:7; 1Mó3 9:5-6).

Isten külaínísen táródik a gyengékkel, a vődtelenekkel és az elnyomottakkal (Zsolt 82:3-4; Jak 1:27; Mik 6:8; ApC 20:35; Pálld 24:11-12; Lk 1:52-54).

A kereszty szeretet (agapé) Aletánk odaszentelése, hogy mások Aletét javítsuk. A szeretet tiszteli a személyi máltáságot, és nem nőzi el az elnyomását, hogy ezzel is támogassa egy másikkal szemely erőszakos magatartását (16:21; Fil 2:1-11; 1Jn 3:16; 1Jn 4:8-11; Mt 22:39; Jn 18:22-23; Jn 13:34).

A hű-vők kázzásságát azért hű-vta el Isten, hogy szeretetét érezhető, gyakorlati és kifejező mádon mutassák be. hű-v minket, hogy gyengéden gyágyá-tsuk a megtért szűvűeket (Gal 6:1-2; 1Jn 3:17-18; Mt 1:23; Fil 2:1-11; Jn 8:2-14; Róm 8:1-14; Mt 7:1-2, 12:20; Ása 40:42, 62:2-4).

Â Az élet döntési jogunk és felelősségünk

Â

-

Isten a viláztás szabadságt adta az emberiségnek, még akkor is, ha az erőszakhoz és tragikus kávetkezmények vezet. Mivel Ő nem akarta az emberiséget engedelmessegre kánszeré-teni, székséssé vált, hogy odaíldozza. Elvárja tőlünk, hogy akarata szerint fogadjuk el ajánlatát, de meg-táli azokat, akik visszaílnék vele (Máz 30:19-33; 1Pt 2:24; Róm 3:5-6, 6:1-2; Gal 5:13).

-

Isten mindannyiunk figyelmét arra hű-vja fel, hogy egyénilag hozzunk erkácsi döntéseket, és keressük azokat a bibliai alapelveket, amelyek megerősítik ezeket a döntéseket (Jn 5:39; ApCsel 17:11; 1Pt 2:9; Róm 7:13-25).

-

Az emberi életől, a kezdetől a végéig vala legjobb döntést olyan egészes családi kapcsolatban hozhatunk egy hű-vő kázzásság támogat (Máz 20:12; Ef 5-6).

-

Az emberi döntéseket mindig Isten akaratának keresése re alapozzuk (Róm 12:2; Ef 6:6; Lk 22:42).

Â

Ezeket az irányelveket a Generál Konferencia végrehajtá-bizottsága hagyta jóvá, és szavazta meg éves álsá 1992. október 12-én Silver Springben, Marylandben.